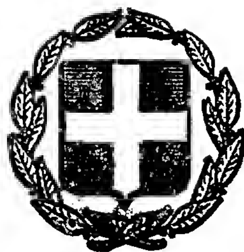

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΑΘΗΝΑ 5 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1983	ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟ	ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 106

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΝΟΜΟΙ

ΝΟΜΟΙ

(1)

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 1383

Ἀφαιρέσεις καὶ μεταμοσχεύσεις ἀνθρωπίνων ἱστῶν καὶ ὀργάνων.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Κηρύσσομεν καὶ ἐκδίδομεν τὸν κατωτέρω ὑπὸ τῆς Βουλῆς, ψηφισθέντα νόμον:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α'

ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Ἄρθρο 1.

Ἀντικείμενο Ἐφαρμογῆς.

1. Οἱ ἀφαιρέσεις ἱστῶν καὶ ὀργάνων ἀπὸ ἄνθρωπο, ζωντανὸ ἢ νεκρό, μὲ προορισμὸ τὴ μεταμόσχευση ἢ τὸν ἐνοφθαλμισμὸ σὲ ἄλλο ἄνθρωπο γιὰ θεραπευτικοὺς ἢ ἐρευνητικοὺς σκοποὺς ἐνεργοῦνται μὲ τοὺς ὅρους καὶ κατὰ τὴ διαδικασία τῶν ἑπόμενων διατάξεων.

2. Οἱ διατάξεις τοῦ νόμου αὐτοῦ δὲν ἐφαρμόζονται: α) στὶς αὐτομεταμοσχεύσεις, β) στὶς ἀφαιρέσεις καὶ μεταμοσχεύσεις ὄρχεων καὶ ὠοθηκῶν, γ) στὴ λήψη καὶ μετάγγιση αἵματος, δ) στὴ χρησιμοποίηση ὠαρίων καὶ σπέρματος καὶ ε) στὴν ἐνδομήτρια ἐμφύτευση ἐμβρύου.

3. Μὲ Προεδρικὰ Διατάγματα, ποὺ ἐκδίδονται μὲ πρόταση τοῦ Ὑπουργοῦ Ὑγείας καὶ Πρόνοιας ὕστερα ἀπὸ σύμφωνη γνώμη τοῦ Κεντρικοῦ Συμβουλίου Ὑγείας (ΚΕΣΥ), οἱ ἐξαιρέσεις τῆς προηγούμενης παραγράφου μπορεῖ νὰ ἐπεκτείνονται, περιορίζονται ἢ νὰ καταργοῦνται, ἀνάλογα μὲ τὶς νεώτερες ἀντιλήψεις καὶ τὴν ἐξέλιξη τῆς ἐπιστήμης.

Ἄρθρο 2.

Χαριστικὴ αἰτία.

1. Ἡ ἀφαίρεση ἱστῶν καὶ ὀργάνων ἀπὸ ζωντανὸ δότη μὲ σκοπὸ τὴ μεταμόσχευση καὶ ἡ ἀφαίρεση μοσχευμάτων ἀπὸ νεκρὸ γίνεται μόνο χαριστικὰ καὶ ἀπαγορεύεται ὁποιαδήποτε οἰκονομικὴ συναλλαγὴ μεταξὺ δότη, λήπτη, τῶν οἰκογενειῶν τους ἢ ὁποιουδήποτε ἄλλου προσώπου. Ἡ ἀπαγόρευση αὐτὴ ἰσχύει καὶ στὴν περίπτωση ποὺ ὄργανα γιὰ μεταμόσχευση προέρχονται ἀπὸ χώρα τῆς ἀλλοδαπῆς ἢ ἀποστέλλονται σὲ χώρα τῆς ἀλλοδαπῆς.

2. Στὴν ἔννοια τῆς οἰκονομικῆς συναλλαγῆς κατὰ τὴν προηγούμενη παράγραφο δὲν περιλαμβάνονται τὰ ἔξοδα ἀφαίρεσης, συντήρησης καὶ μεταφορᾶς τοῦ μοσχεύματος.

3. Μὲ ἀπόφαση τοῦ Ὑπουργοῦ Ὑγείας καὶ Πρόνοιας μπορεῖ κατὰ περίπτωση νὰ ἀναγνωρίζονται καὶ νὰ ἐξαιροῦνται ἀπὸ τὴν ἔννοια τῆς οἰκονομικῆς συναλλαγῆς καὶ ἄλλες ἀπαραίτητες δαπάνες, ποὺ ἐνδέχεται νὰ ἀνακύψουν ἀπὸ ἀπρόβλεπτους λόγους κατὰ τὴν ἀφαίρεση, τὴ συντήρηση ἢ τὴ μεταφορὰ τοῦ μοσχεύματος.

Ἄρθρο 3.

Μονάδες Μεταμοσχεύσεων.

1. Οἱ μεταμοσχεύσεις ἐνεργοῦνται ἀποκλειστικὰ σὲ εἰδικὰ ὀργανωμένες μονάδες Νοσηλευτικῶν Ἱδρυμάτων ΝΠΔΔ ἢ ΝΠΙΔ κοινωφελοῦς χαρακτήρα, ποὺ καθορίζονται μὲ ἀπόφαση τοῦ Ὑπουργοῦ Ὑγείας καὶ Πρόνοιας μετὰ σύμφωνη γνώμη τοῦ Κεντρικοῦ Συμβουλίου Ὑγείας (ΚΕΣΥ). Μὲ τὴν ἴδια ἢ ἄλλη Ὑπουργικὴ Ἀπόφαση καθορίζονται οἱ ὅροι λειτουργίας τῶν μονάδων αὐτῶν, ὁ ἐξοπλισμός τους, ἡ σύνθεση τοῦ προσωπικοῦ τους καθὼς καὶ κάθε ἄλλη σχετικὴ λεπτομέρεια.

2. Οἱ ἀφαιρέσεις τῶν μοσχευμάτων ἐνεργοῦνται ἀπὸ γιατροὺς ποὺ ὁρίζονται σὲ κάθε περίπτωση ἀπὸ τὶς μονάδες μεταμοσχεύσεων.

3. Κάθε νοσηλευτικὴ μονάδα, στὴν ὁποία παρουσιάζεται περίπτωση λήψης μοσχευμάτων ἀπὸ νεκρό, εἶναι ὑποχρεωμένη νὰ εἰδοποιήσει ἄμεσα τὴν πλησιέστερη μονάδα μεταμόσχευσης γιὰ τὸν ὁρισμὸ ἢ τὴν ἀποστολὴ γιατρῶν γιὰ τὴ διενέργεια τῆς ἀφαίρεσης.

Ἄρθρο 4.

Τράπεζες Ἱστικῶν Μοσχευμάτων.

1. Μὲ ἀπόφαση τοῦ Ὑπουργοῦ Ὑγείας καὶ Πρόνοιας ὕστερα ἀπὸ σύμφωνη γνώμη τοῦ Κεντρικοῦ Συμβουλίου Ὑγείας (ΚΕΣΥ) ὁρίζονται οἱ ὅροι καὶ οἱ προϋποθέσεις γιὰ τὴν ἵδρυση Τραπεζῶν Ἱστικῶν Μοσχευμάτων, ὁ τρόπος λειτουργίας καὶ διεξαγωγῆς τοῦ ἔργου τους καὶ κάθε ἄλλη σχετικὴ λεπτομέρεια.

2. Γιὰ τὴ λειτουργία Τράπεζας Ἱστικῶν Μοσχευμάτων ἀπαιτεῖται ἄδεια. Ἡ ἄδεια λειτουργίας χορηγεῖται μὲ κοινὴ

ἀπόφαση τοῦ Ὑπουργοῦ Ὑγείας καὶ Πρόνοιας καὶ τοῦ κατὰ περίπτωση ἁρμόδιου Ὑπουργοῦ.

3. Μὲ κοινὴ ἀπόφαση τῶν Ὑπουργῶν Ἔρευνας καὶ Τεχνολογίας καὶ Ὑγείας καὶ Πρόνοιας καθορίζονται οἱ ὅροι λειτουργίας τῆς Τράπεζας Ἱστικῶν Μοσχευμάτων τοῦ Κέντρου Πυρηνικῶν Ἐρευνῶν «ΔΗΜΟΚΡΙΤΟΣ».

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β'
ΜΕΤΑΜΟΣΧΕΥΣΕΙΣ ΑΠΟ ΖΩΝΤΑΝΟ ΔΟΤΗ

Ἄρθρο 5.
Προϋποθέσεις — Διαδικασία.

1. Ἡ ἀφαίρεση ἱστῶν ἢ ὀργάνων γιὰ μεταμόσχευση ἀπὸ ζωντανὸ δότη ἐπιτρέπεται μόνο γιὰ θεραπευτικοὺς σκοποὺς καὶ μὲ τὶς ἀκόλουθες προϋποθέσεις: α) Ὁ δότης νὰ εἶναι ἐνήλικος καὶ νὰ μὴν τελεῖ σὲ κατάσταση δικαστικῆς ἀπαγόρευσης ἢ ἀντίληψης, β) νὰ ὑπάρχει ἱστοσυμβατότητα μεταξὺ δότη καὶ λήπτη, γ) νὰ μὴν ἀνακύπτουν, κατὰ τὴν κρίση τῶν ὑπεύθυνων γιατρῶν τῆς νοσηλευτικῆς μονάδας, ὅπου ἐνεργεῖται ἡ ἀφαίρεση, προφανεῖς σοβαροὶ κίνδυνοι γιὰ τὴ ζωὴ ἢ τὴν ὑγεία τοῦ δότη, δ) ὁ δότης νὰ ἔχει δηλώσει ἐλεύθερα τὴ βούλησή του γιὰ προσφορὰ τοῦ μοσχεύματος. Ἡ δήλωση αὐτὴ τοῦ δότη εἶναι ἀνάκλητη μέχρι τὴν ἀφαίρεση καὶ γίνεται: 1) μὲ συμβολαιογραφικὸ ἔγγραφο ἢ 2) μὲ ἔγγραφο στὸ ὁποῖο ἡ Ἀστυνομικὴ Ἀρχή, νὰ ἔχει βεβαιώσει τὸ γνήσιο τῆς ὑπογραφῆς τοῦ ὑποψήφιου δότη ἢ 3) προφορικά, μὲ καταχώριση σὲ εἰδικὸ βιβλίο ποὺ τηρεῖται στὸ Νοσηλευτικὸ Ἵδρυμα, ὅπου θὰ γίνει ἡ ἀφαίρεση, ἐνώπιον δύο μαρτύρων, οἱ ὁποῖοι καὶ ὑπογράφουν μαζὶ μὲ τὸν ὑποψήφιο δότη. ε) Νὰ μὴν ἀντιλέγει μὲ ὁποιοδήποτε τρόπο, ὁ τυχὸν συγκεκριμένος λήπτης, ἢ ἐὰν εἶναι ἀνήλικος, ἐκεῖνος ποὺ ἔχει τὴν ἐπιμέλεια τοῦ προσώπου του. Στὴν προκειμένη περίπτωση ἐφαρμόζονται οἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 1534 του Ν. 1329/1983 γιὰ τὴν «Ἐφαρμογὴ της συνταγματικῆς ἀρχῆς τῆς ἰσότητας ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν στὸν Ἀστικὸ Κώδικα, τὸν Εισαγωγικό του Νόμο, τὴν Ἐμπορικὴ Νομοθεσία καὶ τὸν Κώδικα Πολιτικῆς Δικονομίας, καθὼς καὶ μερικὸ εκσυγχρονισμὸ τῶν διατάξεων τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικα ποὺ ἀφοροῦν τὸ Οἰκογενειακὸ Δίκαιο». Ἐάν ὁ λήπτης βρίσκεται σὲ κατάσταση δικαστικῆς ἀπαγόρευσης τὴν ἀντίρρηση μπορεῖ νὰ διατυπώσει ὁ νόμιμος εκπρόσωπός του.

2. Ἡ ἀφαίρεση μυελοῦ τῶν ὀστῶν ἀπὸ ἀνηλίκους ἐπιτρέπεται κατ' ἐξαίρεση ἐφόσον δότης καὶ λήπτης: α) εἶναι ἀδέλφια, β) ἔχουν πλήρη ἱστοσυμβατότητα καὶ γ) ὑπάρχει συναίνεση ἐκείνου ποὺ ἔχει τὴν ἐπιμέλεια τοῦ προσώπου.

3. Σὲ κάθε περίπτωση ἀφαίρεσης καὶ μεταμόσχευσης κατὰ τὶς διατάξεις αὐτοῦ τοῦ ἄρθρου, οἱ ὑπεύθυνοι γιατροὶ εἶναι ὑποχρεωμένοι νὰ ἐνημερώνουν μὲ κάθε λεπτομέρεια τὸν ὑποψήφιο δότη καὶ λήπτη γιὰ τὶς δυνατὲς συνέπειες τῆς ἀφαίρεσης καὶ τῆς μεταμόσχευσης. Σὲ ὅλες τὶς περιπτώσεις ἀφαίρεσης καὶ μεταμόσχευσης οἱ ὑπεύθυνοι γιατροὶ τῆς μονάδας μεταμόσχευσης εἶναι ὑποχρεωμένοι νὰ διαπιστώνουν ὅτι συντρέχουν οἱ προϋποθέσεις τοῦ νόμου αὐτοῦ.

4. Ὅλα τὰ σχετικὰ ἔγγραφα φυλάγονται σὲ εἰδικὸ φάκελλο, ποὺ τηρεῖται στὸ Νοσηλευτικὸ Ἵδρυμα ποὺ γίνεται ἡ μεταμόσχευση.

Ἄρθρο 6.
Δαπάνες ἀφαίρεσης.

1. Οἱ δαπάνες γιὰ τὴν προετοιμασία καὶ τὴν πραγματοποίηση τῆς ἀφαίρεσης ἱστῶν καὶ ὀργάνων ἀπὸ ζωντανὸ δότη, καὶ ἂν ἀκόμα γιὰ λόγους ἀνεξάρτητους ἀπὸ τὴ θέληση τοῦ ὑποψήφιου δότη δὲν πραγματοποιηθεῖ ἡ ἀφαίρεση, βαρύνουν τὸν ἀσφαλιστικὸ φορέα τοῦ λήπτη ἢ τοῦ ὑποψήφιου λήπτη, ἐφόσον εἶναι ἀσφαλισμένος. Ἂν δὲν εἶναι ἀσφαλισμένος καλύπτονται ἀπὸ τὶς εἰδικὲς πιστώσεις τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου Ὑγείας καὶ Πρόνοιας ποὺ προβλέπονται στὴν παράγραφο 7 τοῦ ἄρθρου αὐτοῦ. Περιοριστικὲς διατάξεις τῆς νομοθεσίας ποὺ διέπει τὸν ἀσφαλιστικὸ φορέα, ὡς πρὸς την ἔκταση κάλυψης τῶν δαπανῶν ἀσθένειας τῶν ἀσφαλισμένων του δὲν ἰσχύουν στὴν περίπτωση αὐτή.

2. Στὶς δαπάνες τῆς προηγούμενης παραγράφου περιλαμβάνονται:

α) Οἱ ἰατρικές, ἐργαστηριακὲς καὶ νοσηλευτικὲς δαπάνες πρίν, κατὰ καὶ μετὰ τὴν ἀφαίρεση καὶ ἐξ αἰτίας αὐτῆς.

β) Τὰ ἔξοδα μετακίνησης καὶ διαμονῆς τοῦ ὑποψήφιου δότη.

γ) Κάθε θετικὴ ζημία τοῦ ὑποψήφιου δότη ἐξ αἰτίας τῆς ἀποχῆς του ἀπὸ τὴν ἐργασία του, καθὼς καὶ οἱ ἀμοιβὲς γιὰ ἐξαρτημένη ἐργασία ποὺ ὁ ὑποψήφιος δότης στερήθηκε ἐξ αἰτίας τῆς ἀπουσίας του γιὰ τὴν προετοιμασία καὶ πραγματοποίηση τῆς ἀφαίρεσης καὶ τὴν ἀποκατάσταση τῆς ὑγείας του.

3. Σὲ περίπτωση ἀναπηρίας ἢ θανάτου τοῦ δότη ἢ ὑποψήφιου δότη ἐξ αἰτίας ἐπιπλοκῶν ἀπὸ τὴν ἀφαίρεση ἢ τὶς σχετικὲς προκαταρκτικὲς ἐξετάσεις, ὁ ἀσφαλιστικὸς φορέας τοῦ δότη ἢ τοῦ ὑποψήφιου δότη ὀφείλει νὰ καταβάλει σύνταξη στὸν ἴδιο, κατὰ τὸ ποσοστὸ τῆς ἀναπηρίας του, ἢ πλήρη σύνταξη θανάτου στὰ δικαιοῦχα μέλη τῆς οἰκογένειάς του, σύμφωνα μὲ τὶς διατάξεις ποὺ διέπουν τὴ λειτουργία του. Ἂν ὁ δότης ἢ ὁ ὑποψήφιος δότης δὲν συγκεντρώνει τὶς ἐλάχιστες προϋποθέσεις, κατὰ τὶς διατάξεις ποὺ διέπουν τὴ λειτουργία τοῦ ἀσφαλιστικοῦ φορέα, γιὰ τὴν παροχὴ σύνταξης θεωρεῖται, κατὰ πλάσμα, ὅτι κατὰ τὴν ἡμέρα τῆς ἐπέλευσης τῆς ἀναπηρίας ἢ τοῦ θανάτου συνέτρεχαν οἱ ἐλάχιστες αὐτὲς προϋποθέσεις, μὲ βάση τὶς ὁποῖες καθορίζεται καὶ τὸ ὕψος τῆς σύνταξης.

4. Ἂν ὁ δότης ἢ ὁ ὑποψήφιος δότης εἶναι ἀνασφάλιστος, σὲ περιπτώσεις ἀναπηρίας ἢ θανάτου του, κατὰ τὴν ἔννοια τῆς προηγούμενης παραγράφου, καταβάλλεται κατὰ περίπτωση σ' αὐτὸν ἢ τὰ δικαιοῦχα μέλη τῆς οἰκογένειάς του ἐφάπαξ ἀποζημίωση ποὺ βαρύνει τὶς εἰδικὲς πιστώσεις τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου Ὑγείας καὶ Πρόνοιας ποὺ προβλέπονται στὴν παράγραφο 7 τοῦ ἄρθρου αὐτοῦ. Τὸ ὕψος τῆς ἐφάπαξ ἀποζημίωσης καθορίζεται μὲ κοινὴ ἀπόφαση τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ὑγείας καὶ Πρόνοιας.

5. Ὡς δικαιοῦχα μέλη τῆς οἰκογένειας τοῦ δότη ἢ ὑποψήφιου δότη γιὰ τὴ λήψη τῆς ἐφάπαξ ἀποζημίωσης, σὲ περίπτωση θανάτου αὐτοῦ, νοοῦνται τὰ μέλη ἐκεῖνα ποὺ θὰ ἦταν δικαιοῦχα σύνταξης ἂν αὐτὸς (ὁ θανὼν) ἦταν ἀσφαλισμένος στὸ ΙΚΑ, ἡ δὲ κατανομὴ μεταξὺ αὐτῶν γίνεται κατὰ τὰ ποσοστὰ τῆς σύνταξης ποὺ θὰ ἔπαιρνε ὁ καθένας τους.

6. Μὲ Π. Δ/γμα ποὺ ἐκδίδεται μὲ πρόταση τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ὑγείας καὶ Πρόνοιας μπορεῖ, ἀντὶ τῆς καταβολῆς ὡς ἐφάπαξ ἀποζημίωσης, νὰ προβλέπεται παροχὴ πάγιας μηνιαίας ἀποζημίωσης στὴ μιὰ ἢ στὴν ἄλλη περίπτωση. Μὲ τὸ ἴδιο ἢ ἄλλο ὅμοιο Δ/γμα καθορίζεται ἡ διαδικασία παροχῆς τῆς πάγιας μηνιαίας ἀποζημίωσης.

7. Στὸν προϋπολογισμὸ τοῦ Ὑπουργείου Ὑγείας καὶ Πρόνοιας ἐγγράφεται κάθε χρόνο, σὲ ἰδιαίτερο φορέα καὶ κωδικὸ ἀριθμό, εἰδικὴ πίστωση γιὰ δαπάνες ἀφαίρεσης — μεταμόσχευσης μοσχευμάτων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ'
ΑΦΑΙΡΕΣΕΙΣ ΙΣΤΩΝ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΩΝ ΑΠΟ ΝΕΚΡΟ

Ἄρθρο 7.
Προϋποθέσεις — Διαδικασία.

1. Ὁ ἱκανὸς γιὰ δικαιοπραξία ποὺ ἐπιθυμεῖ νὰ προσφέρει μετὰ τὸ θάνατό του ὁλόκληρο ἢ μέρος τοῦ σώματός του γιὰ θεραπευτικοὺς ἢ ἐπιστημονικοὺς σκοπούς, μπορεῖ νὰ δηλώσει γραπτὰ ἢ προφορικὰ τὴ βούλησή του αὐτή. Τὴν ἴδια

δυνατότητα έχει και εκείνος που βρίσκεται σε κατάσταση νόμιμης απαγόρευσης. Ο τύπος, με τον οποίο δηλώνεται ή βούληση του δότη καθώς και η διαδικασία και ο τρόπος απόδειξης καθορίζονται με απόφαση του Υπουργού Υγείας και Πρόνοιας.

2. Επιτρέπεται μετά την επέλευση του θανάτου η αφαίρεση από το ανθρώπινο σώμα ιστών, οργάνων ή τμημάτων οργάνων με σκοπό τη μεταμόσχευση για θεραπευτικούς ή επιστημονικούς σκοπούς και χωρίς την ύπαρξη γραπτής ή προφορικής δηλώσεως περί της βουλήσεως, όπως αυτή αναφέρεται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου.

3. Δεν επιτρέπεται να γίνει αφαίρεση όταν υπάρχει αντίθεση, έστω και εικαζόμενη, του θανόντος εν όψει και των θρησκευτικών ή φιλοσοφικών πεποιθήσεων του θανόντος. Με απόφαση του Υπουργού Υγείας και Πρόνοιας καθορίζεται η διαδικασία και τα κριτήρια, από τα οποία συνάγεται η εικαζόμενη αντίθεση του θανόντος.

4. Με την επέλευση του θανάτου η αφαίρεση ιστών και οργάνων μπορεί να γίνει και όταν οι λειτουργίες ορισμένων οργάνων, εκτός από τον εγκέφαλο, διατηρούνται με τεχνητά μέσα (εγκεφαλικός θάνατος).

5. Ο εγκεφαλικός θάνατος πιστοποιείται από τον υπεύθυνο για τον άρρωστο γιατρό ή τον αντικαταστάτη του, ένα νευρολόγο ή νευροχειρουργό και έναν αναισθησιολόγο. Στην πιστοποίηση του εγκεφαλικού θανάτου δεν συμμετέχει γιατρός που ανήκει στη μεταμοσχευτική ομάδα.

6. Αφού διαπιστωθεί ο θάνατος η αφαίρεση ιστών και οργάνων γίνεται από εξειδικευμένο χειρουργό ή από γιατρό αντίστοιχης με το όργανο που αφαιρείται ειδικότητας.

7. Όταν συντρέχει περίπτωση ιατροδικαστικής πραγματογνωμοσύνης και είναι ανέφικτη η άμεση προσέλευση αυτού που εκτελεί χρέη ιατροδικαστή ή του αναπληρωτή του, ο αρμόδιος εισαγγελέας δίνει την άδεια να διενεργηθεί νεκροψία και νεκροτομή από παθολογοανατόμο ή χειρουργό. Η ιατροδικαστική πραγματογνωμοσύνη γίνεται στον τόπο, όπου διενεργείται η αφαίρεση ιστών και οργάνων.

8. Η αφαίρεση του πτωματικού υλικού πραγματοποιείται εκεί όπου βρίσκεται ο νεκρός και κάτω από κατάλληλες συνθήκες. Η επέμβαση για τη λήψη του μοσχεύματος έχει προτεραιότητα.

9. Ο γιατρός οφείλει: α) να ακολουθεί την οριζόμενη από την επιστήμη τεχνική για αποφυγή παραμορφώσεων στα εξωτερικά χαρακτηριστικά του νεκρού και β) να αποκαθιστά κατά το δυνατό τα εξωτερικά μορφολογικά χαρακτηριστικά του σώματος πριν την απόδοσή του στους οικείους για τον ενταφιασμό.

Άρθρο 8.

Τήρηση ανωνυμίας.

Η ταυτότητα του νεκρού δότη δεν πρέπει να αποκαλύπτεται στο λήπτη. Επίσης δεν πρέπει να αποκαλύπτεται η ταυτότητα του λήπτη στην οικογένεια του νεκρού δότη.

Άρθρο 9.

Δαπάνες αφαίρεσης.

1. Οι δαπάνες για την αφαίρεση ιστών και οργάνων από νεκρό για μεταμόσχευση βαρύνουν τον ασφαλιστικό φορέα του λήπτη, εφόσον είναι ασφαλισμένος ή τις πιστώσεις του προϋπολογισμού του Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας που προβλέπονται από τις διατάξεις της παρ. 7 του άρθρου 6 του νόμου αυτού, εφόσον είναι ανασφάλιστος. Η διάταξη του τρίτου εδαφίου της παραγράφου 1 του άρθρου 6 του νόμου αυτού εφαρμόζεται και στην περίπτωση της παραγράφου αυτής.

2. Σε περίπτωση που η αφαίρεση γίνεται για ερευνητικούς σκοπούς, οι σχετικές δαπάνες βαρύνουν το φορέα για λογαριασμό του οποίου γίνεται η αφαίρεση.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ'

ΠΟΙΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 10.

1. Οι παραβάτες των διατάξεων των άρθρων 5, 7 και 8 του νόμου αυτού, εφόσον δεν συντρέχει περίπτωση βαρύτερης ποινής, τιμωρούνται κατά τις διατάξεις του άρθρου 458 του Ποινικού Κώδικα.

2. Εφόσον δεν συντρέχει περίπτωση βαρύτερης αξιόποινης πράξης:

α) Ο εκούσιος δότης μοσχευμάτων τιμωρείται, εάν συμφώνησε ή έλαβε οποιοδήποτε αντάλλαγμα, με χρηματική ποινή τουλάχιστο πενήντα χιλιάδων (50.000) δρχ.

β) Όποιος προσφέρεται δημόσια να δώσει από το σώμα του μοσχεύματα με οποιοδήποτε αντάλλαγμα τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστο τριών (3) μηνών και χρηματική ποινή τουλάχιστο πενήντα χιλιάδων (50.000) δρχ.

γ) Όποιος συμφωνεί ή λαμβάνει οποιοδήποτε αντάλλαγμα για μεσολάβησή του σε αφαίρεση ιστών ή οργάνων άλλου για μεταμόσχευση τιμωρείται τουλάχιστο με φυλάκιση ενός έτους και χρηματική ποινή τουλάχιστον εκατό χιλιάδων (100.000) δρχ.

δ) Όποιος παίρνει ή προσφέρεται να πάρει με οποιοδήποτε αντάλλαγμα ιστούς ή όργανα ανθρώπινης προέλευσης, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον έξι (6) μηνών και χρηματική ποινή τουλάχιστον εκατό χιλιάδων (100.000) δρχ. Εάν σκοπός της απόκτησης των μοσχευμάτων είναι η μεταπώληση, επιβάλλεται φυλάκιση τουλάχιστο δύο (2) ετών και χρηματική ποινή τουλάχιστο διακοσίων χιλιάδων (200.000) δρχ.

3. Όποιος χρησιμοποιεί ιστό ή όργανο για μεταμόσχευση σε λήπτη άλλον από αυτόν για τον οποίο ο δότης είχε συναινέσει, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον έξι (6) μηνών και χρηματική ποινή τουλάχιστο διακοσίων χιλιάδων (200.000) δρχ.

4. Όποιος από παράλειψη, αμέλεια ή ολιγωρία συντελέσει στη μη τήρηση των διαδικασιών για την αξιοποίηση προσφερόμενου μοσχεύματος τιμωρείται, εφ' όσον δεν συντρέχει περίπτωση βαρύτερης ποινής, κατά τις διατάξεις του άρθρου 458 του Ποινικού Κώδικα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ε'

ΛΟΙΠΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 11.

1. Στους πάσχοντες από ολική παραπληγία ή ακρωτηριασμό των κάτω άκρων τακτικούς δημόσιους πολιτικούς υπαλλήλους, τους πολιτικούς και στρατιωτικούς συνταξιούχους και τα μέλη των οικογενειών τους, αναγνωρίζεται σε βάρος του Δημοσίου η δαπάνη για την αγορά τροχήλατου αμαξιδίου ή αναπηρικής πολυθρόνας, χωρίς καμιά συμμετοχή.

2. Η εκ νέου προμήθεια των ανωτέρω ειδών επιτρέπεται μετά πάροδο τετραετίας από την προηγούμενη αγορά.

3. Οι προϋποθέσεις και η διαδικασία χορήγησης των ανωτέρω ειδών καθώς και το ύψος των αντίστοιχων δαπανών καθορίζονται με απόφαση του Υπουργού Υγείας και Πρόνοιας.

Άρθρο 12.

Με απόφαση του Υπουργού Υγείας και Πρόνοιας μπορεί να καθορίζεται το ποσοστό συμμετοχής στις δαπάνες εκπαίδευσης στα Ειδικά Εκπαιδευτήρια των κωφάλαλων παιδιών ασφαλισμένων του Δημοσίου, που μπορεί να φθάσει μέχρι και της κατάργησής του.

Άρθρο 13.

1. Η προθεσμία, που προβλέπεται στις διατάξεις της παρ. 2 του άρθρου 26 του Ν. 1320/1983 «Πρόσληψη στο Δημόσιο Τομέα και άλλες διατάξεις» καθώς και των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου 11 του Ν. 1305/1982» για την κύρωση

τῆς Πράξης Νομοθετικοῦ Περιεχομένου γιὰ τὴν αὔξηση τῶν κατωτάτων ὁρίων καὶ τῶν λοιπῶν συντάξεων τοῦ ΙΚΑ καὶ ἄλλες διατάξεις», παρατείνεται μέχρι 31.12.1983.

2. Τὰ νοσηλευτικὰ ἱδρύματα καθὼς καὶ τὰ Ἱδρύματα Κοινωνικῆς Πρόνοιας, ἁρμοδιότητας Ὑπουργείων Ὑγείας καὶ Πρόνοιας καὶ Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων, μποροῦν νὰ προσλαμβάνουν προσωρινὰ ἰατροὺς εἰδικοτήτων, ποὺ κατέχουν καὶ ἄλλη θέση στὸ Δημόσιο Τομέα μὲ συμβάσεις ὁρισμένου χρόνου διαρκείας μέχρι 6 μηνῶν, κατεξαίρεση τῶν περιορισμῶν τῶν διατάξεων τῶν παρ. 1, 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν. 1256/1982, ἐφόσον κατὰ τὴν προκήρυξη τῶν θέσεων δὲν ὑπάρξει αἴτηση ἰατροῦ ποὺ δὲν κατέχει θέση. Οἱ προκηρύξεις ἐπαναλαμβάνονται κατὰ τακτὰ χρονικὰ διαστήματα, ὄχι μεγαλύτερα τῶν 3 μηνῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΣΤ'

ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Ἄρθρο 14.

Τὰ Κέντρα Μεταμοσχεύσεων ποὺ ἔχουν συσταθεῖ κατὰ τὶς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν. 821/1978 «περὶ ἀφαιρέσεων καὶ μεταμοσχεύσεων βιολογικῶν οὐσιῶν ἀνθρώπινης προελεύσεως» ἐξακολουθοῦν νὰ λειτουργοῦν μέχρι ἕξι (6) μῆνες ἀπὸ τὴ δημοσίευση τοῦ νόμου αὐτοῦ.

Ἄρθρο 15.

Καταργοῦνται ὁ νόμος 821/1978 «περὶ ἀφαιρέσεων καὶ μεταμοσχεύσεων βιολογικῶν οὐσιῶν ἀνθρωπίνης προελεύσεως», πλὴν τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 5 αὐτοῦ, τὰ ἄρθρα 1 καὶ 2 τοῦ Ν. 1028/1980 «περὶ τροποποιήσεως διατάξεών τινων τοῦ Ν. 821/1978 κλπ.» καὶ κάθε ἄλλη γενικὴ ἢ εἰδικὴ διάταξη ποὺ ἀντιβαίνει στὸ νόμο αὐτόν.

Ἄρθρο 16.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ νόμου αὐτοῦ ἀρχίζει ἀπὸ τὴ δημοσίευσή του στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Παραγγέλλομεν νὰ δημοσιευθῇ στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως τὸ κείμενον του παρόντος καὶ νὰ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἀθήνα, 2 Αὐγούστου 1983

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ
ΑΓ. ΚΟΥΤΣΟΓΙΩΡΓΑΣ

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ
ΓΕΩΡΓ. - ΑΛΕΞ. ΜΑΓΚΑΚΗΣ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΔΗΜΗΤΡ. ΚΟΥΛΟΥΡΙΑΝΟΣ

ΕΡΕΥΝΑΣ ΚΑΙ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΙΑΝΗΣ

ΥΓΕΙΑΣ ΚΑΙ ΠΡΟΝΟΙΑΣ
ΠΑΡ. ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ
ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΡΥΒΑΚΗΣ

Θεωρήθηκε και τέθηκε η Μεγάλη Σφραγίδα του Κράτους.

Ἀθήνα, 4 Αὐγούστου 1983

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ - ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΜΑΓΚΑΚΗΣ

---

(2)

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 1384

Τροποποίηση και συμπλήρωση της Νομοθεσίας του Επικουρικού Ταμείου Εξόδου Γερόντων και Ανικάνων Εργατών Μετάλλου και άλλες διατάξεις.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Κυροῦμεν καὶ ἐκδίδομεν τὸν κατωτέρω ὑπὸ τῆς Βουλῆς ψηφισθέντα νόμον:

Άρθρο 1.
Επωνυμία Ταμείου.

Το Νομικό Πρόσωπο Δημοσίου Δικαίου με την επωνυμία Επικουρικόν Ταμείον Εξόδου Γερόντων και Ανικάνων Εργατών Μετάλλου», που ιδρύθηκε με το Ν.Δ. 5/11 Νοεμβρίου 1935, (ΦΕΚ 539 τ. Α), μετονομάζεται σε «Επικουρικό Ταμείο Εργατοϋπαλλήλων Μετάλλου» (ΕΤΕΜ).

Άρθρο 2.
Πρόσωπα που υπάγονται στην ασφάλιση.

Στην ασφάλιση του ΕΤΕΜ υπάγονται υποχρεωτικά από την ισχύ του νόμου αυτού, όσοι προσφέρουν εξαρτημένη εργασία με σύμβαση ιδιωτικού δικαίου σε κάθε βιομηχανική ή βιοτεχνική ή εμπορική δραστηριότητα γενικά, είτε ιδιωτική, είτε του Δημοσίου, των ΝΠΔΔ, των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης και των Δημόσιων Επιχειρήσεων, που έχουν την έδρα τους μέσα στις ασφαλιστικές περιοχές όπου ισχύει η ασφάλιση του ΙΚΑ, σύμφωνα με τις παρακάτω διακρίσεις:

α) Οι εργατοτεχνίτες και υπάλληλοι που απασχολούνται στις καθαρά μεταλλουργικές επιχειρήσεις, ανεξάρτητα από την ειδικότητα και από το είδος της εργασίας που προσφέρουν.

Καθαρά μεταλλουργικές επιχειρήσεις χαρακτηρίζονται αυτές που έχουν αντικείμενο την παραγωγή ή την παραγωγή και την εμπορία κάθε είδους μετάλλου ή μεταλλουργικών εξαρτημάτων και προϊόντων, την επεξεργασία ή το μετασχηματισμό του μετάλλου, όπως τα λεβητοποιεία, χυτήρια, μηχανουργεία επανορθωτήρια (Ρεκτιφιέ), βιδοποιεία, κασσιτερωτήρια, καρφοβελονοποιεία, κλειθροποιεία, μεταλλοκυτιοποιεία και πωματοποιεία, σιδηρουργεία, ορειχαλκουργεία, επινικελωτήρια, επιμεταλλωτήρια, ναυπηγεία (εκτός από αυτά που δουλεύουν με ξύλο ή πλαστικό), οι επιχειρήσεις μεταλλουργικών καθαρά επισκευών πλοίων και πλωτών μέσων, οι επιχειρήσεις παραγωγής ή εγκατάστασης κλιματισμών, οι επιχειρήσεις παραγωγής καλωδίων, τα εργαστήρια γαλβανισμού ανοδιώσεων, οξειδώσεων και βαφής με σκλήρυνση κάθε είδους μετάλλου ή αλουμινίου, οι βιομηχανίες ή βιοτεχνίες παραγωγής ή επισκευής μεταλλουργικού πολεμικού υλικού ξηράς - θάλασσας - αέρα, οι βιομηχανίες ή βιοτεχνίες παραγωγής, συναρμολόγησης ή παρασκευής μεταλλικών μερών αυτοκινήτων, μοτοσυκλεττών, ποδηλάτων, γεωργικών και οδοποιητικών μηχανημάτων, σιδηροδρομικού υλικού, μηχανών εσωτερικής ή εξωτερικής καύσεως και των εξαρτημάτων τους.

β) Οι πιο κάτω αναφερόμενοι τεχνίτες, βοηθοί και οι μαθητευόμενοί τους, που παρέχουν εξαρτημένη εργασία ιδιωτικού δικαίου, σε οικονομικές δραστηριότητες ιδιωτικές ή δημόσιες ή ΝΠΔΔ ή οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης ή Δημόσιων Επιχειρήσεων, ανεξάρτητα από τη μορφή, το είδος, το σκοπό και το αντικείμενο των εργασιών τους:

(1) Εφαρμοστές, τορναδόροι μετάλλου γενικά, σιδηρουργοί, ορειχαλκουργοί, μολυβδουργοί, βιδοποιοί, χύτες μετάλλων παντός είδους, συμπεριλαμβανομένου και του αλουμινίου, χειριστές και τροφοδότες πρεσσών μεταλλικών αντικειμένων, χειριστές ψαλιδιών κοπής μετάλλων, μηχανών γωνιοποιητικών, πλανών, φρεζοδραπάνων, γρανατζοκόπτων, ρεκτιφιέ, παντογράφων, εργαλειομηχανών, λειαντομηχανών και οι εργαλειοκατασκευαστές.

(2) Αδειούχοι ή διπλωματούχοι πρακτικοί και πτυχιούχοι μηχανικοί, μηχανοτεχνίτες κατασκευής, επισκευής, συναρμολόγησης, μέτρησης και συντήρησης μηχανών εσωτερικής ή εξωτερικής καύσεως ή άλλων μεταλλικών μερών και εξαρτημάτων των παντός είδους οχημάτων ή μηχανημάτων ξηράς, θάλασσας, αέρα.

(3) Κατασκευαστές, φανοποιοί, συναρμολογητές, διακοσμητές μεταλλικών διακοσμήσεων των παντός είδους αμαξωμάτων των οχημάτων και μηχανημάτων ξηράς, θάλασσας, αέρα και οι συντηρητές μηχανολογικών εγκαταστάσεων Α. Β και Γ τάξεως.

(4) Σωληνουργοί, διαμορφωτές σωλήνων, συρματουργοί, γαλβανιστές, ψήστες συρμάτων, εργατοτεχνίτες αγκαθωτού και πλεκτού σύρματος και συρματοσχοίνων και δομικών πλεγμάτων.

(5) Επινικελωτές, επιμεταλλωτές, χρωμιωτές, ατσαλωτές σκληρυντές μετάλλων, μπανιαδόροι μετάλλων, χειριστές μηχανών θερμικής συγκόλλησης μετάλλων, οξυγονοκολλητές, οξυγονοκόπτες, ηλεκτροσυγκολλητές, υδρογονοκολλητές,

κασσιτερωτές, οξυγονιστές, βουρτσαδόροι και στιλβωτές μετάλλων.

(6) Λεβητοποιοί, βιδωτές, μοντάδοροι, πέλεκητές, πιστολαδόροι, ελασματουργοί, υδραυλικοί πλοίων και πλωτών μέσων, πυρωτές, μεταλλοπασαδόροι, τορνευτές μεταλλικών φύλλων, συναρμολογητές σκαλωσιών πλοίων, ποντάδοροι, ματσακονιστές, υφαλοκαθαριστές, υφαλοχρωματιστές, αμμοβολιστές, μανουβραδόροι, αδειούχοι θερμαστές, αρχιθερμαστές, λιπαντές ξηράς και χειριστές ζυγοσταθμιστικών μηχανών.

(7) Κλειθροποιοί, καρφοβελονοποιοί, συναρμολογητές μεταλλικών κατασκευών, γεφυρών, μεταλλογεφυροποιοί, τροχιστές, μασγαλατζήδες, τεχνίτες μεταλλικών σκελετών επίπλων, καμινευτές, γαλβανιστές, μητραδόροι, μεταλλοπαντογραφοτεχνίτες, λευκοσιδηρουργοί, συγκολλητές μεταλλικών κυτίων, χειριστές ξεχειλωτικών μηχανών, θηλυκοτικών και κλειστικών μηχανημάτων.

(8) Τεχνίτες και κατασκευαστές κουφωμάτων αλουμινίου, ανοδειωτές και βαφείς αλουμινίου.

(9) Τεχνίτες κατασκευής, συναρμολόγησης και εγκατάστασης των τμημάτων από μέταλλο των μηχανημάτων, εξαρτημάτων και αγωγών κλιματισμού, παραγωγής και συλλογής ενέργειας.

(10) Τεχνίτες αποσυναρμολόγησης ή διάλυσης πλοίων πλωτών μέσων, μεταλλικών οχημάτων και μηχανημάτων, μεταλλικών γεφυρών ή μεταλλουργικών κατασκευών, τεχνίτες και συναρμολογητές μεταλλικών σκελετών οικοδομικών εν γένει έργων και μεταλλικών συσκευών.

(11) Οι εργοδηγοί, αρχιεργοδηγοί, προϊστάμενοι, επόπτες, τεχνικοί δ/ντές, επιθεωρητές των αποκλειστικά μεταλλουργικών τμημάτων βιομηχανικών και βιοτεχνικών εγκαταστάσεων και συνεργείων.

(12) Εκείνοι που η ιδιότητα ή ειδικότητά τους προέρχεται από προαγωγική εξέλιξη μιας από τις παραπάνω ασφαλιζόμενες ειδικότητες.

Άρθρο 3.

Πρόσωπα εξαιρούμενα από την ασφάλιση.

Εξαιρούνται από την ασφάλιση του ΕΤΕΜ, όσοι για οποιοδήποτε λόγο δεν υπάγονται σε ασφάλιση φορέα κύριας ασφάλισης.

Άρθρο 4.

Επίλυση αμφισβητήσεων.

Κάθε αμφισβήτηση, από οποιονδήποτε και αν προέρχεται, σχετική με την υπαγωγή στην ασφάλιση κατά τις διατάξεις του νόμου αυτού, επιλύεται με αιτιολογημένη απόφαση του Δ.Σ. του Ταμείου, ύστερα από αίτηση του ενδιαφερομένου που πρέπει να υποβληθεί εντός ανατρεπτικής προθεσμίας 60 ημερών από την κοινοποίηση της απόφασης του Δ/ντού του Ταμείου.

Άρθρο 5.

Προϋποθέσεις συνταξιοδότησης των απασχολουμένων στις νέες περιοχές.

1. Μισθωτοί που θα υπαχθούν ή έχουν υπαχθεί στην ασφάλιση του ΕΤΕΜ, λόγω επέκτασής του μετά την 1η Ιανουαρίου 1970 σε άλλες περιοχές της Χώρας ή λόγω επέκτασης σε νέες ειδικότητες και νέα είδη μεταλλουργικών εργασιών, δικαιούνται να λάβουν από το ΕΤΕΜ σύνταξη γήρατος, αναπηρίας, ή θανάτου, εφόσον συντρέχουν αθροιστικά οι ακόλουθες προϋποθέσεις :

α) Να έχουν συνταξιοδοτηθεί από το ΙΚΑ ή άλλο φορέα κύριας ασφάλισης για την ίδια αιτία.

β) Να έχει συμπληρωθεί μια ημερολογιακή πενταετία από την ημερομηνία της επέκτασης της ασφάλισης του Ταμείου στην περιοχή ή από την υπαγωγή των νέων ειδικοτήτων στην ασφάλιση.

γ) Να έχουν πραγματοποιήσει ως ασφαλισμένοι του Ταμείου στην περιοχή της επέκτασής του ή από την υπαγωγή της ειδικότητάς τους στην ασφάλιση 750 τουλάχιστον ημέρες πραγματικής ασφάλισης, από τις οποίες τουλάχιστον 100 ετησίως κατά τα τελευταία πέντε έτη πριν από την υποβολή της σχετικής για συνταξιοδότηση αίτησής τους ή 1000 συνολικά, ανεξάρτητα από τον αριθμό των ημερών εργασίας κάθε έτους.

δ) Να αναγνωρίσει ο ενδιαφερόμενος, ή σε περίπτωση θανάτου του, τα μέλη της οικογένειάς του, που δικαιούνται να συνταξιοδοτηθούν, από το χρόνο της πραγματικής ασφαλιστέας απασχόλησής του, τις τυχόν υπολειπόμενες κατά περίπτωση ημέρες ασφάλισης, για τη συμπλήρωση των απαιτούμενων, σύμφωνα με τον ισχύοντα Κανονισμό Παροχών του ΕΤΕΜ, ελάχιστων ορίων για τη θεμελίωση του συνταξιοδοτικού δικαιώματος. Η αναγνώριση γίνεται με απόφαση του Δ/ντή του Ταμείου, ύστερα από αίτηση του ασφαλισμένου.

Ο αναγνωριζόμενος χρόνος εξαγοράζεται με την καταβολή από τον ενδιαφερόμενο του συνόλου των εισφορών εργοδότη και ασφαλισμένου που αναλογούν στο χρόνο αυτόν, με βάση το ημερομίσθιο του ανειδίκευτου εργάτη που ισχύει κατά την ημέρα υποβολής της αίτησης. Το ποσό της εξαγοράς εξοφλείται από τον ασφαλισμένο σε μηνιαίες δόσεις, ο αριθμός των οποίων δεν μπορεί να υπερβεί τον αριθμό των μηνών που αναγνωρίζονται και σε κάθε περίπτωση τον αριθμό των 60 μηνών.

2. Πλασματικός χρόνος ασφάλισης που αναγνωρίζεται με τις διατάξεις του Κανονισμού Παροχών του Ταμείου, συνυπολογίζεται όπως ορίζεται σ' αυτές.

3. Τα οικονομικά αποτελέσματα των πιο πάνω συνταξιοδοτικών αποφάσεων αρχίζουν την επομένη της πλήρους εξόφλησης των εισφορών.

Άρθρο 6.

Μεταβατικές Διατάξεις.

1. Μισθωτοί που απασχολούνται σε επιχειρήσεις του άρθρου 2 του νόμου αυτού, εφόσον λόγω της ειδικευμένης κλαδικής εργασίας τους ή της απασχόλησής τους στις επιχειρήσεις αυτές, υπάγονται και ασφαλίζονται σύμφωνα με τις κείμενες πριν από τη δημοσίευση του νόμου αυτού, διατάξεις σε άλλο Ταμείο Επικουρικής Ασφάλισης, εξακολουθούν να ασφαλίζονται σ' αυτό, εξαιρούμενοι από την ασφάλιση του ΕΤΕΜ.

2. Ο Υπουργός Κοινωνικών Ασφαλίσεων μπορεί ύστερα από πρόταση του ΕΤΕΜ και γνώμη του ΣΚΑ να προσθέτει με απόφασή του και άλλες επιχειρήσεις, ειδικότητες, ή εργασίες στα εδάφια α και β του άρθρου 2 του παρόντος.

Άρθρο 7.

Καταργούμενες διατάξεις.

Καταργούνται : α) οι παρ. 2 και 4 του άρθρου 1 του Ν.Δ. της 5/11/Νοεμβρίου 1935, όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 10 του Α.Ν.694/1937, (ΦΕΚ 196), β) η παρ. 1 του άρθρου 1 του Β.Δ.451/1972, (ΦΕΚ 134), καθώς και κάθε άλλη διάταξη που είναι αντίθετη ή δεν συμπορεύεται με τις διατάξεις του παρόντος νόμου όπου αφορούν το ΕΤΕΜ.

Άρθρο 8.

Στο τέλος του άρθρου 5 του Ν.997/1979 «περί συστάσεως Ταμείου Επικουρικής Ασφάλισης Μισθωτών και ετέρων τινών διατάξεων» όπως αυτός συμπληρώθηκε με την παρ. 6 του άρθρου 56 του Ν.1140/1981 «περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως του Ν.4169/1961 «περί Γεωργικών Κοινωνικών Ασφαλίσεων» και άλλων τινών διατάξεων» προστίθεται παρ. 6, που έχει ως εξής :

«6. α. Οι προβλεπόμενες από την παρ. 1 ημέρες πραγματικής ασφάλισης για την συνταξιοδότηση λόγω γήρατος μειώνονται σε 750 ημέρες για την πρώτη πενταετία, προσαυξανόμενες κατά 150 ημέρες για κάθε επόμενο ημερολογιακό χρόνο για τη θεμελίωση του συνταξιοδοτικού δικαιώματος των ομάδων των ασφαλισμένων που εργάζονται εποχιακά.

β) Οι υπολειπόμενες ημέρες ασφάλισης, μέχρι τη συμπλήρωση των γενικών προϋποθέσεων που θα ισχύουν κάθε

φορά σύμφωνα με την παρ. 1, αναγνωρίζονται και εξαγοράζονται με την καταβολή από τον ασφαλισμένο του συνόλου των εισφορών εργοδότου και ασφαλισμένου, που θα υπολογίζονται στις πλήρεις αποδοχές του τελευταίου μήνα απασχόλησης του ασφαλισμένου».

'Αρθρο 9.

Οι διατάξεις του άρθρου 17 του Ν.1276/82 «Για τη συγχώνευση του Κλάδου συντάξεων του Ταμείου Ασφαλίσεως Προσωπικού Εταιρείας Διαχειρίσεως Ειδών Μονοπωλίου του Ελληνικού Δημοσίου στο Ι.Κ.Α. και ρύθμιση άλλων ασφαλιστικών και συνταξιοδοτικών θεμάτων» (ΦΕΚ 100/1982), καταργούνται, από τότε που ίσχυσαν.

'Αρθρο 10.

1. Δημόσιοι υπάλληλοι ασφαλισμένοι σε ένα από τα Ταμεία Αρωγής Δημοσίων Υπαλλήλων, πριν από την ισχύ του Ν.1266/82, συνεχίζουν την ασφάλισή τους σ' αυτό, και μετά τον παραπάνω νόμο, σε περίπτωση μεταφοράς τους σε άλλο Υπουργείο.

2. Οι νεοδιοριζόμενοι υπάλληλοι στα νέα Υπουργεία που δημιουργούνται με τον παραπάνω νόμο, καθώς και οι Υπάλληλοι των Υπουργείων που δεν έχουν επικουρική ασφάλιση, ασφαλίζονται σ' ένα από τα Ταμεία Αρωγής που λειτουργούν, το οποίο καθορίζεται με κοινή απόφαση του Υπουργού Κοινωνικών Ασφαλίσεων, και του αρμοδίου κατά περίπτωση Υπουργού, μετά από γνώμη του Δ.Σ. του Ταμείου Αρωγής στο οποίο θα υπαχθούν οι νέοι υπάλληλοι.

'Αρθρο 11.

Με Π. Δ/γμα που θα εκδίδεται μετά από πρόταση του Υπουργού Κοινωνικών Ασφαλίσεων, σύμφωνη γνώμη του Δ.Σ. του Κλαδικού 'Επικουρικού Ταμείου και γνωμοδότηση του Συμβουλίου Κοινωνικής Ασφάλειας, που λειτουργεί στο Υπουργείο Κοινωνικών Ασφαλίσεων, επιτρέπεται η εδαφική επέκταση της ασφάλισης των Κλαδικών Επικουρικών Ταμείων που ήδη λειτουργούν ή η υπαγωγή στην ασφάλιση αυτών ομοειδών κατηγοριών εργαζομένων, εφόσον υπάρχουν οι εξής προϋποθέσεις.

α) Να παρέχουν τα Ταμεία αυτά παροχές ανώτερες από εκείνες που παρέχει το ΙΚΑ - ΤΕΑΜ.

β) Να υπάρχει η απαραίτητη διοικητική οργάνωση ώστε να εξασφαλίζεται η βεβαίωση και η είσπραξη των εσόδων αυτών και

γ) να υφίσταται αναλογιστική μελέτη από την οποία να προκύπτει η βιωσιμότητα του Ταμείου επί μία 10ετία τουλάχιστον.

'Αρθρο 12.

Η παρ. 2 του άρθρου 4 του Ν. Δ/τος 75/1946 «περί συστάσεως Ταμείου Προνοίας Εργοληπτών Δημοσίων 'Εργων» όπως αντικαταστάθηκε από το άρθρο 21 του Ν.1276/1982 «Για τη συγχώνευση του Κλάδου Συντάξεων του Ταμείου Ασφαλίσεως Προσωπικού Εταιρείας Διαχειρίσεως Ειδών Μονοπωλίου του Ελληνικού Δημοσίου στο Ι.Κ.Α. και ρύθμιση άλλων ασφαλιστικών και συνταξιοδοτικών θεμάτων» (ΦΕΚ 100/82 τ. Α') τροποποιείται από τότε που ίσχυσε ο Νόμος 1276/1982, ως εξής:

«2. Καμμία πιστοποίηση πληρωμής εκτέλεσης έργου δεν εγκρίνεται ούτε θεωρείται από τις δημόσιες, δημοτικές, κοινοτικές αρχές και από Ν.Π.Δ.Δ., αν δεν κατατεθεί απόδειξη πληρωμής από το δικαιούχο εργολήπτη δημοσίων έργων υπέρ του Ταμείου Προνοίας Εργοληπτών Δημοσίων 'Εργων ποσοστού ένα στα εκατό (1 %) από κάθε, χωρίς καμμία εξαίρεση, λογαριασμό πληρωμής εργολήπτη δημοσίων έργων (φυσικού ή νομικού προσώπου) ή και από λογαριασμό προσώπου που δεν έχει την ιδιότητα του εργολήπτη δημοσίων έργων».

'Αρθρο 13.

1. Το ανώτατο όριο του εφάπαξ χρηματικού βοηθήματος του Ν. 103/1975 δεν μπορεί να υπερβεί για τους εξελθόντες της υπηρεσίας μέχρι την 28.10.1980 το ποσό των 600.000 δραχ., για τους εξελθόντες από 29.10.1980 μέχρι την ισχύ του παρόντος το ποσό του 1.000.000 δρχ. και για τους εξερχόμενους της υπηρεσίας από την ισχύ του παρόντος και μετά το ποσό του 1.200.000 δρχ.

2. Από της ισχύος του νόμου αυτού χρηματικές απαιτήσεις κατά Ν.Π.Δ.Δ., οι οποίες υπερβαίνουν τα παραπάνω ποσά παραγράφονται, εφόσον δεν έχουν αναγνωριστεί με αμετάκλητες δικαστικές αποφάσεις. Εκκρεμείς δίκες που αφορούν τέτοιες απαιτήσεις καταργούνται.

3. Το ποσόν του 1.200.000 δρχ. δύναται εφεξής να αυξάνεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας, Οικονομικών και Κοινωνικών Ασφαλίσεων.

'Αρθρο 14.

Στο τέλος του άρθρου 4 του Νόμου 163/1975 «περί ρυθμίσεως ασφαλιστικών θεμάτων των ησφαλισμένων και συνταξιούχων του Ταμείου Ασφαλίσεως Προσωπικού ΗΕΑΠ-ΕΗΕ και ετέρων τινών θεμάτων» προστίθενται παράγραφοι με αρίθμηση 3, 4, 5 και 6 ως ακολούθως:

«3. Μέχρι της καταργήσεως του Ταμείου, κατά το άρθρο 2 του παρόντος νόμου, η τροποποίηση της νομοθεσίας του γίνεται και με γνώμη του Διοικητικού Συμβουλίου της Δ.Ε.Η.».

«4. Κυρώνεται και έχει ισχύ νόμου η Β2/52/3/184/1.2.1983 απόφαση του Υπουργού Κοινωνικών Ασφαλίσεων «ανάκληση της αριθμ. Β2/52/3/992/17.5.1977 απόφασης του Υφυπουργού Κοινωνικών Υπηρεσιών «περί προσθήκης παραγρ. 10 εις το άρθρο 42 του Καταστατικού του ΤΑΠ—ΗΕΑΠ—ΕΗΕ», που έχει ως εξής:

ΑΠΟΦΑΣΗ
Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ

'Εχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις του άρθρου 5 του Ν.2868/1922 σε συνδυασμό με τις διατάξεις του άρθρου 4 του Ν. 5376/1932.

2. Τις διατάξεις των άρθρων 2, 3 παραγρ. 2, 4 και 5 του Ν. 163/1975.

3. Το γεγονός ότι η αριθμ. 480/20.4.1977 πρόταση του ΤΑΠ-ΗΕΑΠ-ΕΗΕ, σύμφωνα με την οποία εκδόθηκε η ανακαλούμενη απόφαση, δεν προβλέπει τον τρόπον αναγωγής των συνταξίμων αποδοχών, των όσων κατέστησαν από πολύ παλιά συνταξιούχοι του Ταμείου, στα συνταξιοδοτικά δεδομένα των άρθρων 8 και 9 του Ν.4491/1966, ούτε τον τρόπο της αναπροσαρμογής των συντάξεών τους, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 11 του ίδιου νόμου, ενόψη ιδιαίτερα και του γεγονότος ότι δεν ταυτίζονται οι προϋποθέσεις και ο τρόπος απονομής συντάξεων του ΤΑΠ-ΗΕΑΠ-ΕΗΕ και εκείνων του Ν.4491/1966, με αποτέλεσμα η εφαρμογή της ανακαλούμενης απόφασης, στη περίπτωση των συνταξιούχων του Ταμείου αυτού, να καθίστανται ανεφάρμοστοι από τα πράγματα.

4. Το γεγονός ότι η ανακαλούμενη απόφαση είχε ήδη ανακληθεί με την ΑΥΚΥ Β2/52/1186/22.6.1977, ΦΕΚ 593/Β/1977.

5. Την αριθμ. 690/28.5.1982 απόφαση του Δ.Σ. του ΤΑΠ ΗΕΑΠ-ΕΗΕ για ανάκληση της αριθμ. 480/20.4.1977 πρότασής του.

6. Το αριθμ. 74/11.1.1983 έγγραφο του ΤΑΠ-ΗΕΑΠ-ΕΗΕ, από το οποίο προκύπτει η αναγκαιότητα για την ανάκληση της ΑΥΚΥ Β2/52/3/992/17.5.1977, γιατί η προβλεπόμενη οικονομική επιβάρυνση ανέρχεται σε 3.870 εκατομμύρια δραχμές περίπου.

7. Γνώμη του ΣΚΑ που διατυπώθηκε κατά την αριθμ. 23/26.1.1983 συνεδρίαση της ΚΒ' περιόδου (θέμα 1ο).

αποφασίζουμε:

Ανακαλείται η αριθμ. Β2/52/3/992/17.5.1977 απόφαση του Υφυπουργού Κοινωνικών Υπηρεσιών «περί προσθήκης παραγρ. 10 εις το άρθρον 42 του Καταστατικού του ΤΑΠ-ΗΕΑΠ-ΕΗΕ» (ΦΕΚ 498/Β/28.5.1977).

Η απόφαση αυτή να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Ο Υπουργός
ΕΛΕΥΘ. ΒΕΡΥΒΑΚΗΣ :

«5. Η ισχύς της διατάξεως της προηγούμενης παραγράφου αρχίζει από 1.6.1977».

«6. Από τη δημοσίευση του νόμου τούτου παραγράφονται οι χρηματικές απαιτήσεις κατά του ΤΑΠ–ΗΕΑΠ–ΕΗΕ, που απορρέουν από τη Β2/52/3/992/17.5.1977 (ΦΕΚ 498/Β/28.5.1977) Υπουργική απόφαση και δεν έχουν αναγνωρισθεί με αμετάκλητες δικαστικές αποφάσεις. Δίκες που αφορούν τέτοιες απαιτήσεις καταργούνται».

'Αρθρο 15.

1. Μετά το πρώτο εδάφιο τῆς περίπτωσης στ' της παραγράφου 1 του άρθρου 6 του Ν.4491/1966 «περί ασφαλίσεως του Προσωπικού της Δ.Ε.Η.» (ΦΕΚ 1/Α/4.1.1966) προστίθεται περίπτωση με στοιχείο ζ', η δε διάταξη που προστέθηκε στη παράγραφο αυτή με τη παράγραφο 2 του άρθρου 9 του Ν.163/1975 παίρνει το στοιχείο η'.

«ζ'. Ο χρόνος πρακτικής άσκησης, κατά την διάρκεια της φοίτησης των διπλωματούχων αδελφών νοσοκόμων, επισκεπτριών αδελφών και μαιών στις οικείες σχολές από τη συμπλήρωση του 17ου έτους της ηλικίας τους, εάν το πτυχίο τους χρησίμευσε ως προσόν για διορισμό ή μετάταξη στη Δ.Ε.Η. και εφόσον θεμελίωσαν, χωρίς τον χρόνο που εξαγοράζεται κατωτέρω, δικαίωμα συνταξιοδότησης από τη Δ.Ε.Η.

Για την εφαρμογή του προηγούμενου εδαφίου ο προσμετρούμενος χρόνος ορίζεται :

Σε τρία και μισό ($3^1/_2$) έτη, για τις απόφοιτες τῶν Σχολών Επισκεπτριών Αδελφών τετραετούς φοίτησης και Μαιών μέχρι και το έτος 1977.

Σε τρία (3) έτη, για τις αδελφές νοσοκόμες τριετούς φοίτησης και επισκέπτριες αδελφές αποφοίτους αντιστοίχων Σχολών μέχρι και το έτος 1955.

Σε δύο και μισό (2 1/2) έτη, για τις απόφοιτες των Σχολων Αδελφών Νοσοκόμων ετών 1956–1973, Επισκεπτριών Αδελφών ετών 1956–1974 και Μαιών έτους 1976 και μετά.

Σε δύο (2) έτη, για τις απόφοιτες των Σχολών Αδελφών Νοσοκόμων τριετούς φοίτησης έτους 1974 και μετά.

Σε ένα (1) έτος για τις απόφοιτες των Σχολών Αδελφών Νοσοκόμων Κ.Α.Τ.Ε.Ε. Υπουργείου Παιδείας και Βοηθών Νοσοκόμων μονοετούς ή διετούς φοίτησης».

2. Το πρώτο εδάφιο της περιπτώσεως η' της παραγρ. 1 του άρθρου 6 του Ν.4491/1966, όπως αυτή προσδιορίσθηκε με την παρ. 1 του παρόντος άρθρου, αντικαθίσταται ως εξής :

«η'. 'Εκ του ως ανωτέρω χρόνου, ο αναγόμενος σε χρονική περίοδο μεταγενέστερη της ισχύος του παρόντος νόμου, εξαγοράζεται με την καταβολή ασφαλίστρου ίσου με την υπέρ του Κλάδου Συντάξεως εισφορά των ασφαλισμένων στη Δ.Ε.Η., η οποία υπολογίζεται επί των αποδοχών του ασφαλισμένου κατά τον χρόνο υποβολής της αίτησης για εξαγορά που υπόκεινται σε εισφορά, σύμφωνα με τα ειδικότερα οριζόμενα στο εδάφιο α' της παρ. 1 του άρθρου 7 του Ν.4491/1966».

'Αρθρο 16.

Στο τέλος του εδάφιου δ της παραγράφου 1 του άρθρου 4 του Ν.4169/1961, όπως αυτό ισχύει μετά την αντικατάστασή του με την παράγραφο 1 του άρθρου 8 του νόμου 1140/1981, προστίθεται περίπτωση, που έχει ως εξής :

«'Οσοι παίρνουν πολεμική σύνταξη ή σύνταξη ειρηνικής περιόδου που καταβάλλεται από το Ελληνικό Δημόσιο σε θύματα εξαιτίας θανάτου μέλους της οικογένειάς τους, όταν ήταν στην Υπηρεσία και εξαιτίας της Υπηρεσίας, δικαιούνται κατεξαίρεση σύνταξη από τον Ο.Γ.Α. και αν ακόμα παίρνουν οποιαδήποτε παροχή από φορείς επικουρικής ασφάλισης ή Ταμεία Αρωγής ή Μετοχικά ή Αλληλοβοηθείας».

'Αρθρο 17.

Α. Οι παραγρ. 2 και 3 του άρθρου 12 του Β. Δ/τος 681/1960 αντικαθίστανται ως εξής:

«2. Επίσης υπάγονται υποχρεωτικά στην Ασφάλιση του Ταμείου Επικουρικής Ασφαλίσεως Εργατοτεχνιτών Δομικών και Ξυλουργικών Εργασιών, οι εργατοτεχνίτες και βοηθοί και οι ανειδίκευτοι εργάτες γενικά, που απασχολούνται σε οποιοδήποτε χώρο και μετέχουν με οποιοδήποτε τρόπο στην επεξεργασία και τον μετασχηματισμό του ξύλου, όπως και στην επεξεργασία λατομευτικών υλικών για την παραγωγή προϊόντων, που θα χρησιμοποιηθούν σε δομικές και οδοποιητικές εργασίες και σε εργασίες αποχετεύσεων γενικότερα.

3. Η ασφάλιση των αναφερομένων προσώπων στις παραγρ. 1 και 2 του παρόντος άρθρου, στην παρ. 1 του άρθρου 3 του Ν. Δ/τος 3867/1958, στην παρ. 1 του άρθρου 4 του Ν. 688/1977 και στην παρ. 1 του άρθρου 23 του Ν. 997/1979 είναι υποχρεωτική, ανεξάρτητα από την ηλικία των απασχολουμένων, υπό την προϋπόθεση όμως, ότι, για την απασχόλησή τους αυτή, παρέχεται ασφάλιση του ΙΚΑ ή άλλου φορέα κυρίας ασφάλισης».

Β. Οι παράγραφοι 1 και 2 του άρθρου 15 του Β. Δ/τος 681/1960 αντικαθίστανται ως εξής:

«1. Εισφορές, που δεν καταβλήθηκαν μέσα στην προθεσμία της παραγρ. 4 του άρθρου 14, επιβαρύνονται με πρόσθετα τέλη ένα στα εκατό (1%) ανά δεκαήμερο και μέχρι 50% κατά ανώτατο όριο της οφειλής. Στην περίπτωση εκπρόθεσμης καταβολής εισφορών, το Ταμείο δικαιούται να επιμερίσει το καταβληθέν ποσό κατά αναλογία οφειλομένων εισφορών και προσθέτων τελών.

2. Οι διατάξεις της νομοθεσίας του ΙΚΑ, όπως ισχύουν κάθε φορά για τον υπολογισμό των εισφορών, τα υπόχρεα προς καταβολή ή προκαταβολή αυτών πρόσωπα, ως και τα υπόχρεα προς αναγγελία, τον τρόπο της βεβαιώσεως και καταβολής των εισφορών, τις συνέπειες καθυστερήσεως, τις προϋποθέσεις επιστροφής αχρεωστήτως καταβληθεισών εισφορών, καθώς και για κάθε άλλο συναφές θέμα, ισχύουν αναλόγως και για το ΤΕΑΕΔΞΕ.».

Γ. Μετά την παράγρ. 5 του άρθρου 16 του Β. Δ/τος 681/1960, προστίθενται παράγραφοι 6 και 7 οι οποίες έχουν ως εξής:

«6. Ενστάσεις των ασφαλισμένων και των εργοδοτών του Ταμείου, που αφορούν οικοδομικά και τεχνικά έργα των οποίων την απογραφή, την τήρηση των σχετικών στοιχείων και φακέλλων και την βεβαίωση και είσπραξη εισφορών και προσθέτων τελών έχει αναλάβει το ΙΚΑ, εκδικάζονται από τις κατά τόπους αρμόδιες επιτροπές του ΙΚΑ.

7. Στις παραπάνω περιπτώσεις, οι αμφισβητήσεις, οι σχετικές με την ερμηνεία των περί υπαγωγής στην ασφάλιση του Τ.Ε.Α.Ε.Δ.Ξ.Ε. διατάξεων της νομοθεσίας αυτού, δύναται να διαβιβάζονται από το ΙΚΑ στο Ταμείο για σχετική γνωμοδότηση».

'Αρθρο 18.

Το δεύτερο εδάφιο της παρ. 3 του άρθρου 16 του Ν.Δ. 496/1970 αντικαθίσταται, ως εξής:

«Από την 1.1.1984 το Δημόσιο θα καλύπτει κάθε έλλειμμα του Ειδικού Λογαριασμού Προνοίας Φυματικού Προσωπικού Τ.Τ.Τ. που θα προκύπτει από την πληρωμή των μηνιαίων επιδομάτων και χρηματικών βοηθημάτων στους ασφαλισμένους του και μέχρι του ποσού των 15.000.000 δραχμών το χρόνο».

'Αρθρο 19.

1. Συνιστάται στο ΕΤΕΜ Κλάδος Προνοίας για τους ασφαλισμένους του Ταμείου, ο οποίος έχει οικονομική και λογιστική αυτοτέλεια και αποκαλείται στο εξής για συντομία «Κλάδος».

2. Σκοπός του κλάδου είναι η χορήγηση εφάπαξ χρηματικού βοηθήματος στους ασφαλισμένους του ή τα μέλη της οικογένειας αυτών που θα συνταξιοδοτούνται μετά ένα χρόνο από την ισχύ του παρόντος.

3. Πόροι του Κλάδου είναι: εισφορά των ασφαλισμένων εκ ποσοστού ένα στα εκατό (1%), η οποία υπολογίζεται στις αποδοχές τους στις οποίες υπολογίζονται οι εισφορές για τον Κλάδο Συντάξεως του Ταμείου.

4. Ο Κλάδος διοικείται από το Διοικητικό Συμβούλιο του Ε.Τ.Ε.Μ.

5. Με απόφαση του Υπουργού Κοινωνικών Ασφαλίσεων, που εκδίδεται μετά από σύμφωνη γνώμη του Διοικητικού Συμβουλίου του ΕΤΕΜ και γνωμοδότηση του Σ.Κ.Α., καθορίζεται ο τρόπος είσπραξης και απόδοσης της εισφοράς, τα πρόσωπα που δικαιούνται της εφάπαξ παροχής, το ύψος του βοηθήματος, ο τρόπος απονομής αυτού, καθώς και κάθε άλλη λεπτομέρεια αναγκαία για τη λειτουργία του Κλάδου.

'Αρθρο 20.

Μετά την περίπτωση β' του δεύτερου εδαφίου της παραγράφου 3 του άρθρου 3 του Α.Ν. 23/1936 «περί σχήματος και τιμής πωλήσεως των εφημερίδων, απαγορεύσεως λαχείων, δώρων κ.λ.π.» που προστέθηκε με το άρθρο μόνο του Α.Ν. 380/1936 «περί συμπληρώσεως και τροποποιήσεως διατάξεων τινών» του Α.Ν. 23/1936 «περί σχήματος και τιμής των εφημερίδων κ.λ.π.», προστίθεται περίπτωση γ' που έχει ως ακολούθως:

«γ) (0,35%) τριάντα πέντε εκατοστά τοις εκατό επί της τιμής πωλήσεως κάθε ημερήσιας εφημερίδας, περιοδικού, φυλλαδίου ή οποιουδήποτε άλλου εντύπου από τα πωλούμενα σε όλη την Επικράτεια και το Εξωτερικό, εκτός των περιφερειών Αθήνας, Πειραιά και Περιχώρων, παρακρατούμενο από την αμοιβή των Πρακτορείων Αθήνας και Πειραιά, τα οποία έχουν αναλάβει την πώληση τούτων».

Η ισχύς του άρθρου τούτου αρχίζει από την δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

'Αρθρο 21.

Η διάταξη του άρθρου μόνου του Π.Δ. 704/1982 ισχύει από 1.1.1981.

'Αρθρο 22.

Το Ταμείο Επικουρικής Ασφαλίσεως και Προνοίας Προσωπικού της Υπηρεσίας Ενημερώσεως Ενόπλων Δυνάμεων, που συστήθηκε με το Ν. 621/1977 (ΦΕΚ 171 Α'/1977), μετονομάζεται σε Ταμείο Επικουρικής Ασφαλίσεως και Προνοίας του Προσωπικού της ΕΡΤ2 και τελεί υπό την εποπτεία του Κράτους που ασκείται από το Υπουργείο Κοινωνικών Ασφαλίσεων.

'Αρθρο 23.

Ισχύς του νόμου.

Ο Νόμος αυτός ισχύει από την πρώτη του μεθεπόμενου μήνα από εκείνον που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως εκτός αν ορίζεται διαφορετικά στις επιμέρους διατάξεις.

Παραγγέλλομεν να δημοσιευθή στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως το κείμενον του παρόντος και να εκτελεσθή ως νόμος του Κράτους.

Αθήνα, 2 Αυγούστου 1983

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ **ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΡΣΕΝΗΣ**

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ **ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΛΟΥΡΙΑΝΟΣ**

ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ ΚΑΙ ΦΥΣΙΚΩΝ ΠΟΡΩΝ **ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΚΟΥΛΟΥΜΠΗΣ**

ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ **ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΡΥΒΑΚΗΣ**

Θεωρήθηκε και τέθηκε η Μεγάλη Σφραγίδα του Κράτους.

Αθήνα, 4 Αυγούστου 1983

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ - ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΜΑΓΚΑΚΗΣ

ΑΠΟ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ